

אמרתי לקצין המיטרה גבי גל, שאשה שיש לה ראש, שפי תיים ואיברי-מין, יש לה מיקרה-זוהב בין הרגליים. הוא שאל אותי: מה השגת עם איברה-מין שלך? ואני ענית לו: אפילו את רשיון הנהיגה שלי השגתי כדו! אז הם התחילו את כל החקירה בעניין מישרד-הרישוי בפתח-תיקווה, סיפרה לי מירי.

בעיקבות עדותה של מירי וכמה נשים אחרות, החלה המיטרה בחקירת פרשיית השוחד-המיני במישרד-הרישוי שוי בפתח-תיקווה, וגילתה כי נשים היו

„אני מחפשת קיבוץ שיקבל אותי וילדי כדי להתחיל מחדש!”

מקבלות רשיון נהיגה למרות שלא ידעו כלל לנהוג ולא היו מסוגלות לעבור בחינות בתיאוריה. הרשיון ניתן בתמורה לכך שהנשים הסכימו לשכב עם בוחנים במישרד-הרישוי. בסופה של החקירה הועמד לדין יוסף (יוסי קה) בירנברג, גבר בן 60, גבה-קומה וכבר-גוף.

סעיף פסיכיאטרי

מירי התקשרה אליו השבוע הנרגשת מאוד, ואמרה לי כי איננה רוצה להעיד בבית-הדין נגד יוסף, מכיוון שהמיטרה הונתה אותה. „מחר אני צריכה ללכת לפרקליטות להיפגש עם הפרקליטה חנה ברוכי, ואני מפחדת שיונו אותי שוב. נשבעתי שלא אלך לשם בלעדיך,” אמרה לי.

בשלב זה לא ידעתי דבר על מירי. קבענו פגישה כדי לדבר על העניין. הפגישה נערכה בבית-הספר למוסיקה, שם עבר בנה של מירי בחינה בפסנתר. ראיתי לפניי אשה צעירה, לבושה כי צניעות, יושבת ליד קטן חבוש כיפה. „אני מירי,” אמרה לי, ואני התק שיתי מאוד לדמיין אותה כיונה ותיקה, שמעלליה הסעירו את העיתונות, כא שר טענה כי באורגיה שערכה השתתף גם שר בממשלה.

מירי היא קטנת קומה, בת 35. עיי ניה כחולות ושיערה כהה, שפתיה חר שניות מאוד.

בתחילה התייחסתי כחשדנות לדכי ריה, מכיוון שנשמע לי פנטאסטיים. רק כאשר הוציאה מיסמכים שאישרו את דבריה, התחלתי להאמין לה.

סימרה מירי:

אני מבית דתי מאוד, אבי היה דיין בבית-הדין הרבני, וגם לדיי הם רתיים. הוריי גידלו אותי ואת אחי בבתי ספר דתיים. אחי לא רצה ללמוד בישי כה, התגייס לצה"ל ונהרג במלחמת יום-הכיפורים בדרגת סגן-אלוף. גם אני התגדרתי לדת. בגיל 12 וחצי ברחתי מהבית לחיפה, עם חבריה היינו שם כמה זמן, הסובכנו עם בחורים דרוויים. אחר כך נמסר לי והסגרת את עצמי למיטרה. הוטרטים הבנתי אותי הכי

נערת השוחד

המיני

אחרי השיחרור התחלתי לעבוד כבית-חולים ככוח-עזר. הייתי יושבת בהפסקות עם הרופאים ומתלוצצת איתם ושוחה קפה, וסיפרתי להם שאני שוכבת עם חברים נשואים של אחי. יום אחר ניגש אליי אחד הרופאים ואמר לי שהוא יכול לגלות לי הרך להרוויח הרבה כסף. הוא סיפר לי שבמחלקה שלו יש הרבה גברים קשישים שעוברים ניתוחי פרוסטטה. „רובם רוצים לדעת אם הם יכולים לרפוק, ואם את מסכימה, אז אני יכול לקשר בניכס. אחר כך תבואי עם בדיקת-ישתן ואני אכתוב לך שהתוצאה חיובית. אז תוכלי לסחוט מהם הרבה כסף,” הוא אמר לי.

„אני מוכנה להתעבר לגבר שאשחוט עקרה תמורת מכונית 1981!”

בתנאי שכל הגברים יהיו אשכנזים ויורמים. הוא אמר שכולם יהיו קשישים ואפשר יהיה לסחוט אותם בקלות. הוא ביקש שאשלם לו עשרה אחוז מההכנסות.

זו היתה תקופה נהדרת. עברתי כי קומה החמישית של בית-החולים, בחדר שהרופא העמיד לרשותי, בערך שלושה חודשים, ועשיתי המון כסף. אבל אז היתה איוו בעיה עם קליינט וטילפנתי אל הרופא הביתה. אשתו שמעה את כל השיחה בטלפון ואז נערכה חקירה. אותי סילקו מבית החולים, והרופא קודם בתפקיד.

זו היתה הפעם הראשונה ששכנתי עם גברים בכסף. אחי האהוב נהרג במלחמה, ואני ואמי אושפזנו מחמת הצער והמשבר שעבר עלינו. התחננתי עם גבר שהוריי בחרו עבורי וילדתי לו ילדים.

אני לא הייתי מסוגלת לטפל בילדים שלי, אמי טיפלה בהם כאילו היו שלה. אני רק הייתי המכשיר להולדת הילדים האלה עבודה.

לפני חמש שנים מתה אמי. לא היה מי שיטפל בילדים, גם אני הייתי אומד ללה מאוד והחלטתי שאני רוצה מכור נית, זה היה פיתאום שאיפה הגדולה של חיי. חשבתי שזה ייתן לי עצמאות, שאוכל לנסוע לים מתי שארצה, ללכת לאכול פלאפל עם הילדים כשיתחשק לי ולא אצטרך לתת עבור זה תמורה לאיש. זה נראה לי משאת-נפש שתביא אותי לסטאטוס גבוה יותר.

בירכו של החוקר

יה לי הרבה כסף שהרווחתי מזה שסיפקתי בחורות לקציני מיטרה. הייתי מסדרת להם חדרים בבת-ימלוז לעשות אורגיות ולהיפגש (המשך בעמוד 36)

סעיף פסיכיאטרי אחרי שמונה חודשי שירות. הקצין הועלה בדרגה. אז למדתי שזוהישר לא משתלם.

יכול להיכנס לשם. לאטילאט, הכל יהיה בסדר. הייתי כליכך תמה, שלא ידעתי מה לעשות ולא התלוננתי לאף אחד. בסוף לא יכולתי לסבול עוד וסיפרתי לאמא שלי. הוא עד היום במיטרה, היום הוא קצין. סילקו אותי מהרכה בתי-ספר, וכא

הביתה ואמר לאמי שהוא רוצה לעזור לשקם אותי, ולשם כך עליי להתייצב במיטרה כל יום. אמי האמינה לו ואפילו בירכה אותו על שהוא רוצה לעזור לנו. אבל כאשר הגעתי למישי טרה הוא היה מכניס אותי לחדר, סוגר את הדלת ושוכב איתי על השולחן. לפעמים היה לוקח את הרכב המישי

נאשם בירנברג ופרקליט אברהם אורן
כמו אבא שלי.

ראיון עם האשה שחשפה את פרשת השוחד המיני במישרד הרישוי בפתח-תיקווה. היא מספרת כיצד ירדה לזנות בעזרת רופא, ערכה אורגיות לקצינים והשתתפה באורגיה עם שר בממשלה

טרתי והיה נוסע אתי למקום שומם ושם היה שוכב איתי. אני זוכרת עד היום את הסכל והכאבים שהיו לי. היה לו איברי-מין ענקי, וכאשר כאב לי הוא היה אומר: „אין דבר, אם ילד יכול לצאת משם, גם זה

תה, ומאז אני כעס עליי וקרא לי „קור” בה.” שוטר אחד, שהיה אז סמל, בא אלינו שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפירסום בצו בית-הדין.